

Sămânța

Iarna aproape s-a sfârșit! Timpul de sanie, schiuri și patine va fi în curând dat uitării. Vântul șuieră încă rece pe la urechi. Totul arată ca lipsit de viață. Copacii și arbuștii sunt desfrunziți. Sunt fără viață?

A fost în zadar munca istovitoare din toamnă a țăranului? A fost în zadar aratul, semănatul, grăpatul și tăvălugitul? A dispărut sămânța semănată?

Voi știți cu siguranță că munca agricultorului merită osteneala și că sămânța semănată nu e irosită.

Pentru aceasta am putea recurge la câteva cărți despre cultivarea pământului. În acestea am găsi adevărată acțiunea corectă a țăranului.

De data aceasta însă nu ne folosim de cărțile noastre de specialitate, ci de cartea căștilor, Biblia. În Ioan 12, la mijlocul versetului 24, citim: „ ... dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur ... “

Deci, dacă agricultorul ar spune: „Îmi pare rău să semăn semințele frumoase, curate în acest pământ murdar; le duc mai bine la moară, ca să obțin din ele făină“, din ce ar trăi el, soția și copiii lui anul următor? Țăranul ar acționa greșit.

De aceea, Domnul Isus continuă și spune:

„ ... dar dacă moare, aduce multă roadă“ (Ioan 12.24).

Când privești câmpiile acoperite de zăpadă, gândește-te la acest lucru: în pământ, semințele mor. Dar din semințele moarte crește - la început în ascuns - ceva nou. Știi ce?

La început este un germen foarte mic. Dar în el este viață vegetală. Acest lucru este dovedit de faptul că el tinde în sus, spre lumină. Pentru ce? Pentru ca, după topirea zăpezii și la căldura razelor de soare, să răzbată cu putere din pământ. Apoi se formează tulpinile, frunzele și spicele, acele spice cu multe semințe noi, boabe de grâu! Câte? În Matei 13, versetul 23, Domnul Isus spune: o sută, șaiszeci, treizeci!

La cine se referea de fapt Domnul Isus când vorbea despre grăunțele care moare și aduce roadă?

Gândește-te puțin asupra acestui lucru!

Domnul Isus se referea la El Însuși. El S-a comparat cu un grăunte pus în pământ.

Dacă Tatăl ceresc s-ar fi gândit ca acel țaran: „Îmi pare rău să pun în pământ acest grăunte, cel mai frumos și mai curat dintre toți“, atunci ce s-ar fi ales de tine și de mine? Nu am fi avut pe nimeni care să moară în locul nostru; nu ar fi rezultat roada!

Dar Dumnezeu Tatăl nu a gândit așa. Din contră! Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său ca grăunte pe acest pământ. Dumnezeu știa că numai moartea Fiului Său putea aduce roadă pentru El. Într-adevăr, Domnul Isus a murit și prin aceasta a împlinit voia lui Dumnezeu.

Ce a avut Dumnezeu de gând în dragostea Sa?

El a dorit să-i trezească pe oameni, pe tine și pe mine, din moartea duhovnicească și să le dăruiască viață nouă.

Desigur, acum ai înțeles: de aceea a trebuit să moară Domnul Isus pe cruce la Golgota! De aceea nu L-a ferit Dumnezeu de moarte.